

Život Cirkvi

Ročník 17

20/2010

Ďakovná púť Katolíckej univerzity do Ríma

Aby zavanul Duch

Pri debata na prvého mája, „sviatku práce“ a „ľubovolnej spomienky na sv. Jozefa robotníka“, prišla reč na tému obrovského potenciálu takzvanej „robotníckej otázky“. Bola to atmosféra nahromadených krívd, nádejí z rýchleho rozvoja, základných neistôt miliónov robotníkov a ich rodín, plač detí, únava, nenávisť, nádeje... Karol Marx a celá loby v pozadí správne vytušila obrovský potenciál, ktorý priam „visel vo vzduchu“ a dala do pohybu svetovú revolúciu. Človek žasne, ako fascinovala a aktivizovala ľudí v Číne, Rusku i v Západnej Európe. Cirkev aspoň dodatočne lapala po dychu, no hlavný vlak jej v tomto prípade ušiel pred nosom. Jej predstavitelia, česť výnimkám, nedovideli do biednych proletárskych príbytkov ponad múry obyčajne najkrajších farských budov na dedine a v meste. Starosť o časné panstvo väčšine nedovolila čítať znamenia čias a priekopníci narážali na neporozumenie aj u vlastných.

Spomíname nie aby sme kritizovali ale aby sme sa poučili. Rozoznávať znamenia čias si aj dnes vyžaduje prorockého ducha, a duchom proroctva je Svätý Duch. On je tou nahromadenou, skrytou silou revolúcií ducha. Aldo Giordano, stály pozorovateľ Svätej Stolice pri Rade Európy nenápadne uplatňuje svojskú metódu. Na množstve konferencií a zasadaní považuje za svoj hlavný čas prestávky pri káve, cez obed a večeru, na recepciách. Vedome zľahka nadnáša rozmanité témy a pozoruje reakcie ľudí: „Tie, pri ktorých sa väčšine rozžiarila oči, ukazujú, čomu by sa Cirkev mala venovať“.

Je pravda, že spontánnemu nadšeniu prvých slobodných rokov bolo treba dať určitú formu. I keď je Cirkev najmä organizmus, aj v organizme funguje organizácia. Naše telo potrebuje kostru, ale ak sa vytratí ostatné, zostáva kostlivec a spoločnosť či cirkevné inštitúcie pripomínajú Ezechielovo „údolie suchých kostí“. Sme v situácii, keď akoby sa zo štruktúr vytrácal duch. Zasadajú komisie, poriadajú sa konferencie, ale keď sa človek popozereá po tvárach prítomných, vidno ako sa vytratila sa iskra a dolieha všeobecný útlm. Kňazi v rámci nedeľných oznamov ponúkajú každý týždeň pozvanie na množstvo zaujímavých podujatí, odozva však býva chabá a obyčajne zo strany tej istej skupiny vytrvalých nadšencov.

Podobne ako starozákonný izraelský národ vedel že je s ním zle, ak sa dlhšiu dobu neobjavil Boží prorok, dnes vyčkáваме na zavanutie Ducha. Čo si vyžaduje? V prvom rade uvedomenie si ako veľmi a práve jeho potrebujeme. Jeho príchod má pripravovať vytrvalá modlitba. Boh vypočul volanie Izraelitov, ktoré stúpalo k nebu z Egyptského otroctva, a oslovil Mojžiša... Vieme, čo nasledovalo. Ale celý ten pohyb záchranu sa pripravoval volaním k Bohu. On vie kedy a ako vyleje svojho Ducha, a obyčajne tam, kde by to človek najmenej čakal.

Spomedzi viacerých možno spomenúť dve aktuálne oblasti, kde sme odkázaní na oživujúce a obnovujúce pôsobenie Ducha Svätého.

Prvou je obrovský potenciál Božieho slova, schopného vyvolať duchovnú revolúciu svetových rozmerov. Pre nás je dostupným spôsobom ukryté vo Svätom Písme. Ale ako zo semena vyrastie strom, ktorý už je v ňom obsiahnutý, aj semeno Božieho slova ožije len ak sa ponorí do vody, ktorou je Duch Svätý a zasadí sa do pôdy, ktorou je veriaci, čo sa mu celý dáva k dispozícii. Raniero Cantalamessa hovorí o veľkom rozdiely medzi ohlasovaním Krista „v náuke“ a „v Duchu“. V prvom prípade si len rozširujeme vedomosti, v druhom sme „vo vnútri slova, pod jeho tajomným tlakom, ním nesení, s ním životne spojení a z neho čerpáme silu a moc“. Je to slovo, ktoré nehovorí o Bohu, ale slovo Boha, ktorý hovorí. A čo hovorí, to aj spôsobuje. Pápežský kazateľ to vysvetľuje takýmto obrazom: „Keď rozprávam, možno povedať, že dych, ktorý je vo mne, vezme z môjho srdca a z mojej mysle myšlienku alebo vnútorné slovo, ktoré sa tam utvorilo, a zanesie ho k tomu, kto počúva. To isté robí Duch Svätý so Slovom, ktoré sa utvorilo v Otcovom lone a ktorým je Ježiš“.

Druhá oblasť sa týka európskej situácie. Veľa sa nahovorilo o spoločnej jednotnej Európe. Ambícia jednoty vyplýva z hlbokéj túžby človeka spojenými silami naplniť svoje túžby, ktoré ho presahujú a na ktoré sám nestačí. Ak sa však spoja egoisti a každý chce prostredníctvom druhých dosiahnuť len svoj záujem, nastáva zmätok. Kritici varujú že projekt zjednotenej Európy je stavaním Babylonskej veže, vopred určený na zánik. Euronadšenci sa často oháňali podporou Jána Pavla II. Zabúdali však dodať, že hovoril podmieňovacím spôsobom: „ak v Európskej únii budú mať primát duchovné a nie ekonomické hodnoty, vtedy bude požehnaním“; a že často pripomínal, že „len Ježiš Kristus, žijúci a pôsobiaci v Cirkvi je jedinou nádejou pre Európu“. Babylončania chceli postaviť pomník sebe, nie Bohu. Bol to plán jednoty, rodiaci sa z túžby po moci a sláve. Chceli doň zapojiť dokonca aj Boha, môcť sami k nemu vystúpiť a vybaviť si uňho, čo potrebujú. Protipólom Babylonskej veže sú Turíce. Svätý Augustín hovorí: „Pre hriech pyšných ľudí boli jazyky rozdelené; vďaka pokorným apoštolom boli znova zjednotené“. Babylončania chceli jedným jazykom hovoriť o svojich veľkých úspechoch. Na Turíce všetci rozumejú reči apoštolov, lebo hovoria rôznymi jazykmi o veľkých Božích skutkoch“. Prejsť od Babylonu k Turícam, znamená odstrániť zo stredu seba a dať do stredu Boha. Nie pôžičky a krízové opatrenia zachránia európsku jednotu, ale Turíce. Sú len dve možnosti: buď ju bude spájať Duch Turíc do vnútornej jednoty, alebo spoločný egoizmus, ktorý tiež vždy rozdeľuje a ničí.

RV, Marián Gavenda

Príhovor Benedikta XVI. pred modlitbou Raduj sa, nebies Kráľovná

Vatikán (16. mája, RV) - Príhovor Svätého otca na Námestí sv. Petra pred modlitbou Raduj sa, nebies Kráľovná.

Drahí bratia a sestry,

dnes sa v Taliansku i v iných krajinách slávi Nanebovstúpenie Pána, ktoré sa udialo 40 dní po Veľkej noci. Na túto nedeľu okrem toho pripadá i Svetový deň komunikačných prostriedkov, ktorého téma je: „Kňaz a pastoračia v digitálnom svete: nové médiá v službe Slova“. V liturgii sa hovorí o poslednom rozhovore Pána Ježiša s jeho učeníkmi (porov. Lk 24,50-51; Sk 1,2,9). Nejde však o to, že by ich opustil, pretože zostáva stále s nimi, i keď novým spôsobom. Svätý Bernard z Clairvaux vysvetľuje, že Ježišovo nanebovstúpenie sa uskutočňuje v troch krokoch:

„Prvým je sláva zmŕtvychvstania, druhým je moc súdiť a tretím je sedieť po pravici Otca.“ (Sermo de Ascensione Domini, 60,2: Sancti Bernardi Opera, t. VI, 1, 291, 20-21). Túto udalosť predchádzalo požehnanie apoštolov, ktoré ich pripravilo na prijatie daru Ducha Svätého, aby sa všade ohlasovala spása. Ježiš sám im hovorí: „Vy ste toho svedkami. Hľa, ja na vás zošlem, čo môj Otec prisľúbil.“ (porov. Lk 24,47-49)

Pán priťahuje pohľad apoštolov smerom k nebu, aby im naznačil, ako prechádzať cestou života počas pozemského putovania. On zostáva v drámach ľudských dejín, je blízko každému z nás a sprevádza naše kresťanské putovanie. Je spoločníkom tých, ktorí sú prenasledovaní pre vieru, je v srdciach tých, ktorí sú na okraji spoločnosti, je prítomný v tých, ktorým sa upiera právo na život. Môžeme počuť, vidieť a dotý-

kať sa Pána Ježiša v Cirkvi, osobitne prostredníctvom slova a v posvätných gestách jeho pastierov. V tejto súvislosti povzbudzujem deti a mládež, ktorí v tomto veľkonočnom období prijímajú sviatosť birmovania, aby zostali verní Božiemu slovu a prijatému učeniu, a aby sa vytrvalo pristupovali k sviatosti zmierenia a k eucharistii, vedomí si toho, že boli vybraní a ustanovení, aby svedčili o pravde. Obnovujem tiež moje osobitné pozvanie bratom v kňazstve, aby sa „vo svojom živote a konaní vyznačovali silným evanjeliovým svedectvom“ (List na začiatku Kňazského roku) a aby múdrym používaním komunikačných prostriedkov umožnili poznanie života Cirkvi a pomohli ľuďom dneška odhaliť Kristovu tvár (porov. Posolstvo XLVI G.M. Com. Soc., 24. januára 2010).

Drahí bratia, Pán, ktorý nám otvára cestu do neba, nám umožňuje zakúsiť už tu na zemi Boží život. Jeden ruský autor dvadsiateho storočia vo svojom duchovnom testamente napísal: „Pozorujte častejšie hviezdy. Keď budete mať ťarchu na duši, pozrite sa na hviezdy a na belasé nebo. Keď sa cítite smutní, keď vás urazia, ... potešte sa nebom. Vtedy vaša duša nájde pokoj.“ (N. Valentini - L. Žák [a cura], Pavel A. Florenskij. Non dimenticatemi. Le lettere dal gulag del grande matematico, filosofo e sacerdote russo, Milano 2000, s. 418). Ďakujem Panne Márii za to, že som si ju mohol v uplynulých dňoch uctievať vo fatimskej svätyni, za jej materskú ochranu počas intenzívnej púte v Portugalsku. Na ňu, ktorá bdie nad svedkami svojho milovaného Syna, sa s dôverou obráťme vo svojej modlitbe.

-pd/-foto Tono Kulan

Katechéza Benedikta XVI. počas generálnej audiencie: S Pannou Máriou kráčame v nádeji

Vatikán (19. mája, RV) - Drahí bratia a sestry, dnes by som sa spolu s vami rád vrátil k jednotlivým etapám apoštolskej cesty, ktorú som v minulých dňoch uskutočnil v Portugalsku – pohnutý predovšetkým vďačnosťou k Panne Márii: ona vo Fatime deťom, ktoré ju videli, ale aj pútnikom, vyjavila svoju veľkú lásku k nástupcovi svätého Petra. Ďakujem Bohu, že mi dal možnosť vzdať úctu portugalskému národu, jeho dlhej a slávnej tradícii viery a kresťanského svedectva. Ako som vás prosil, aby

ste sprevádzali moju apoštolskú cestu svojimi modlitbami, tak by som chcel, aby ste sa ku mne pripojili aj teraz vo vzdávaní vďaky Pánovi za jej dobrý priebeh i záver. Jemu zverujem ovocie, ktoré priniesla a ešte priniesie pre portugalské cirkevné spoločenstvá i všetok miestny ľud. Chcem znovu vyjadriť svoju úctu prezidentovi Anibalovi Silvovi a ostatným štátnym predstaviteľom, ktorí ma prijali s veľkou ústretovosťou a poskytli všetky prostriedky na to, aby moja návšteva prebehla čo najlepšie. Srdeč-

ne si spomínam aj na mojich spolubratov – biskupov portugalských diecéz, s ktorými som sa stretol v ich krajine a bratsky im ďakujem za to, čo urobili pre duchovnú a organizačnú prípravu mojej návštevy, ako aj za ich ochotu počas celého jej trvania. Osobitne myslím na Lisabonského patriarchu kardinála José da Cruz Policarpa, na biskupa Fatimy Mons. Antonia Augusta dos Santos Marta, biskupa Porta Mons. Manuela Macariu do Nascimento Clementa, na ich spolupracovníkov ako aj na jednotlivé úrady biskupskej konferencie, ktorú vedie Mons. Jorge Ortiga.

Počas celej cesty, uskutočnenej pri príležitosti desiateho výročia svätorečenia pastierikov Hyacinty a Františka, cítil som duchovnú podporu môjho milovaného predchodcu, ctihodného pápeža Jána Pavla II, ktorý Fatimu trikrát navštívil a ďakoval som „neviditeľnej ruke“, ktorá ho pri atentáte 13. mája práve tu, na námestí svätého Petra, zachránila pred smrťou. Večer v deň môjho príchodu som slávil svätú omšu v Lisabone, v očarujúcom prostredí Terreiro do Paco na brehu rieky Tago. Bolo to liturgické zhromaždenie plné nádeje, oživené radostnou účasťou mnohých veriacich. V hlavnom meste, odkiaľ počas stáročí odchádzali misionári, aby zanesli evanjelium na rozličné kontinenty, som povzbudil miestne cirkvi, aby sa snažili o živú evanjelizáciu jednotlivých spoločenských oblastí, aby boli rozsievачmi nádeje vo svete, ktorý je často poznačený malomyselnosťou. Veriacich som osobitne pozval k tomu, aby sa stali ohlasovateľmi smrti a zmŕtvychvstania Ježiša Krista – zmŕtvychvstania, ktoré je srdcom kresťanstva, východiskovým bodom našej viery a prameňom našej radosti. Tieto myšlienky som zopakoval aj počas stretnutia s predstaviteľmi sveta kultúry, ktoré sa konalo v ich centre v Beléme. Pri tejto príležitosti som zdôraznil dedičstvo hodnôt, ktorými kresťanstvo obohatilo kultúru, umenie a tradíciu portugalského ľudu. V tejto vznešenej zemi, ako aj vo všetkých ostatných krajinách hlboko poznačených kresťanstvom, je možné rozvíjať intenzívnu bratskú spoluprácu s ostatnými kultúrnymi inštitúciami, a otvoriť sa pre úprimný a úctivý dialóg.

Následne som šiel do Fatimy, mestečka, ktoré je poznačené atmosférou skutočného mysticismu, kde takmer hmatateľne cítiť prítomnosť Panny Márie. Šiel som tam ako pútnik spolu s ostatnými pútnikmi – do tejto záračnej svätyne, duchovného srdca Portugalska a cieľa mnohých ľudí, ktorí sem prichádzajú z rozličných častí sveta. Sústredene a s dojatím som sa pomodlil v Kaplnke Zjavení v Cova da Iria, kde som srdcu Svätej Panny predstavil radosti a očakávania, ale aj problémy a trápenia celého sveta. Potom som s radosťou predsedal sláveniu vešpier Blahoslavenej Panny Márie. V tomto veľkom a modernom chráme som prejavil svoju vďačnosť kňazom, rehoľníkom, rehoľniciam, a tiež diakonom a seminaristom, ktorí sem prišli z celého Portugalska: ďakoval som im za ich svedectvo, často tiché a neľahké a za ich vernosť evanjeliu a Cirkvi. V Roku kňazov, kto-

rý sa chýli ku koncu, povzbudil som všetkých kňazov, aby sa venovali nábožnému počúvaniu Božieho Slova, hlbokému poznaniu Krista, intenzívnemu sláveniu Eucharistie – nasledujúc tak nádherný príklad svätého arského farára. Zveril a zasvätil som kňazov celého sveta Nepoškvrnenému srdcu Panny Márie, ktorá bola vzorom pre Pánových učeníkov.

Večer, spolu s tisíckami osôb, ktoré sa zhromaždili pred svätyňou, som sa zúčastnil na sugestívnom fakľovom sprievode. Bola to obdivuhodná manifestácia viery v Boha a úcty k jeho i našej Matke, vyjadrená v modlitbe posvätného ruženca. Táto modlitba, tak vzácna kresťanskému ľudu, našla vo Fatime svoje centrum vo vzťahu k celej Cirkvi i k svetu. „Krásna pani“ v zjavení 13. mája povedala pastierikom: „Chcem, aby ste sa každý deň modlili ruženec.“ Mohli by sme povedať, že Fatima je takmer synonymom ruženca.

Moja návšteva na tomto vzácnom mieste mala svoje vyvrcholenie v Eucharistickej slávnosti 13. mája, na výročie prvého zjavenia Panny Márie Františkovi, Hyacinte a Lucii. Pripomínajúc slová proroka Izaiáša, pozval som celé zhromaždenie, ktoré sa zišlo pri nohách Panny Márie, aby sme sa s jasotom tešili a plesali v Pánovi, pretože jeho milosrdná láska, ktorá sprevádza našu pozemskú púť, je zdrojom našej veľkej nádeje. Práve touto nádejou je naplnený náročný, ale potešujúci odkaz, ktorý Panna Mária zanechala Fatime. Je to odkaz zameraný na modlitbu, na pokánie a na obrátenie; zaznieva nad hrozbami, nebezpečenstvami a obavami dejín a vyzýva ľudí k dôvere v Boha; k tomu, aby boli plní jeho nádeje, aby zakúsili milosť Pána umožňujúcu milovať ho, pretože on sám je prameň lásky a pokoja.

V tejto perspektíve malo veľký význam stretnutie s organizáciami, ktoré sa venujú sociálnej pastorácii: poukázal som im na správanie dobrého Samaritána – aby sa práve takto snažili vychádzať v ústrety bratom v núdzi, slúžili Kristovi a podporovali spoločné dobro. Mnohí mladí sa naučia vďačnosti práve vo Fatime, ktorá je školou viery a nádeje, pretože je školou lásky a služby bratom. V takomto duchu viery a modlitby sa na záver mojej návštevy vo Fatime nieslo významné bratské stretnutie s portugalskými biskupmi: boli to chvíle intenzívneho duchovného spoločenstva, v ktorých sme sa spoločne poďakovali Pánovi za vernosť Portugalskej Cirkvi a zverili sme pod ochranu Panny Márie miestne spoločenstvá i pastoračné problémy. O pastoračných nádejách a perspektívach som sa zmienil aj počas svätej omše v historickom a symbolickom meste Porto, v „meste Panny Márie“, na záver mojej púte v portugalskej zemi. Veľkému zástupu ľudí, ktorí sa zhromaždili na námestí Avenida dos Aliados, som pripomenul úlohu svedčiť o evanjeliu v každom prostredí a ponúkať svetu vzkrieseného Krista, aby sa každá situácia poznačená ťažkosťami, utrpením a strachom prostredníctvom Ducha Svätého premenila na príležitosť pre rast a život.

Drahí bratia sestry, púť do Portugalska bola pre

mňa dojmavou skúsenosťou, plnou mnohých duchovných darov. Stále mám na mysli i v srdci spomienky na túto nezabudnuteľnú cestu, na srdečné a spontánne prijatie, na entuziazmus ľudí. Chválím Pána za to, že Panna Mária, prostredníctvom zjavenia sa trom pastierikom, dala svetu výnimočné miesto pre stretnutie s Božím milosrdenstvom, ktoré uzdravuje a zachraňuje. Vo Fatime Svätá Panna pozýva všetkých, aby pokladali svet za miesto svojej púte do večnej vlasti, ktorá je v Nebi. V skutočnosti sme všetci pútnikmi, potrebujeme Matku, aby nám ukázala cestu. „S tebou kráčame v nádeji. Múdrost' a Poslanie“. To je motto mojej apoštolskej cesty do Portugalska a vo Fatime nás blahoslavená Panna Mária pozýva, aby sme kráčali s veľkou nádejou a nechali sa viesť „múdrost'ou zhora“, ktorá sa zjavila v Ježišovi, múdrost'ou lásky: aby sme ponúkli svetu svetlo a radosť v Kristovi. Pozývam vás preto, aby ste sa pripojili k mojim modlitbám a prosili Pána, nech požehná úsilie všetkých, ktorí sa v tomto milovanom národe venujú službe evanjeliu a hľadaniu skutočného dobra pre človeka, pre každého človeka. Modlime sa tiež, aby na príhovor Najsvätejšej Panny Márie Duch Svätý urobil túto apoštolskú cestu zdrojom budúceho ovocia a aby oživil na celom svete poslanie Cirkvi, ktorá bola ustanovená Kristom pre ohlasovanie evanjelia pravdy, pokoja a lásky všetkým národom.

Preklad: **Martin Kramara**

Benedikt XVI. prijal nového veľvyslanca Mongolska

Vatikán (20. mája, RV) – Ocenenie náboženskej slobody a tiež solidarnosti voči obetiam polárnej zimy, ktorá postihla krajinu – aj o tom boli slová Svätého Otca v jeho príhovore novému veľvyslancovi Mongolska pri Svätej stolici, ktorým sa stal Luvsantersen Orgil. Ten odovzdal pápežovi vo štvrtok predpoludním svoje poverovacie listiny. Prítomní sa v príhovoroch potom dotkli aj témy tohtoročných osláv 20. výročia demokracie v Mongolsku, či 20. výročia vzájomných vzťahov so Svätou stolicou, ktoré si krajina pripomenie v roku 2012.

„Náboženstvo a kultúra sú slovami vyjadrujúcimi najhlbšie duchovné túžby celého ľudstva a slúžia k povzbudeniu dialógu a spolupráce medzi národmi, v službe pokoja a rozvoja“ – povedal tiež Benedikt XVI.

Veľvyslanec zasa uistil hlavu Katolíckej cirkvi o tom, že prírodné zdroje krajiny, najmä zlato a meď, budú využité na verejné blaho, investované do výchovy a zdravotnej starostlivosti.

Katolícka cirkev v Mongolsku má len asi 650 veriacich, desiatky katechumenov, 87 misionárov a štyri farnosti. Sú to uspokojivé čísla v porovnaní s len 14 katolíckymi z roku 1995 v tejto prevažne budhistickej krajine.

-sg-

Benedikt XVI. sa stretol s predsedníctvom CCEE

Vatikán (17. mája, RV) – V pondelok pápež Benedikt XVI. prijal predsedu Rady európskych biskupských konferencií (CCEE) kardinála Péte Erdöho, arcibiskupa Ostrihomu-Budapešti, spolu s kardinálom Josipom Bozanićom, záhrebským arcibiskupom a kardinálom Jeanom-Pierre Ricardom, arcibiskupom Bordeaux. Členovia predsedníctva sa stretli tiež s vatikánskym štátnym sekretárom kardinálom Tarcisiom Bertonom. V rozhovoroch, týkajúcich sa situácie Katolíckej cirkvi v Európe, sa dotkli problémov diecéz, v ktorých sú katolíci v menšine. Predsedníctvo CCEE má na programe ešte stretnutia s predsedami niektorých dikastérií Svätej stolice, aby prerokovali európske projekty CCEE. -jak-

Benedikt XVI. prijal na audiencii prezidenta Bolívie

Vatikán (17. mája, RV) – Pápež Benedikt XVI. v pondelok prijal prezidenta Bolívie Eva Moralesa. Na čele tejto najchudobnejšej krajiny Latinskej Ameriky stojí od roku 2005, keď vyhral ako prvý indiánsky kandidát.

Počas stretnutia sa dotkli najmä otázok ako svetová ekonomická kríza, či tém spojených s ekológiou a podporou najbiednejšieho obyvateľstva. Osobitne sa tiež dotkli niektorých aspektov s ohľadom na situáciu v oblasti vzájomnej spolupráce medzi Cirkvou a štátom v oblasti vzdelávania, zdravotníctva a sociálnej politiky pri obrane práv tých najslabších. Prezident Bolívie sa stretol aj s vatikánskym štátnym sekretárom kardinálom Tarcisiom Bertonom a sekretárom pre vzťahy so štátmi arcibiskupom Dominiquem Mambertim.

-sg-

Svätý Otec pozdravil účastníkov „Pochodu pokoja“

Vatikán (17. mája, RV) – Vatikánsky štátny sekretár kardinál Tarcisio Bertone zaslal v mene Benedikta XVI. telegram Mons. Domenicovi Sorrentinovi, arcibiskupovi Assisi. Dôvodom je tradičný „Pochod pokoja“, ktorý začal v meste Perugia a smeruje do Assisi. Kardinál Bertone v telegrame účastníkom odovzdáva srdečný pozdrav Svätého Otca a jeho želanie, aby ušľachtilé úsilie a vytrvalý príklad kresťanov a ľudí dobrej vôle podporili v rodinách, v pracovnom prostredí a v rozličných sociálnych oblastiach skutočný a trvácny pokoj, pri rešpektovaní spravodlivosti, tpezlivého dialógu a úcty k blížnym. Benedikt XVI. im zaslal apoštolské požehnanie. -sg-

Benedikt XVI. veľvyslankyni Spojených arabských emirátov

Vatikán (20. mája, RV) - Vo štvrtok predpoludním pápež Benedikt XVI. prijal na osobitnej audiencii novú veľvyslankyňu Spojených arabských emirátov (SAE), ktorou sa stala Hissa Abdulla Ahmed Al-Otaibaová. V príhovore po tom, čo mu odovzdala poverovacie listiny, pápež okrem iného vyjadril spokojnosť nad skutočnosťou, že Spojené arabské emiráty, hoci sú štátom moslimským, chránia náboženskú slobodu a dôstojnosť cudzincov, pre ktorých sa táto krajina z pracovných dôvodov stala krajinou adoptívnou. V plynárenskom priemysle ide až o 70 percent zamestnancov z cudziny. Takáto otvorenosť vyžaduje trvalé úsilie na posilnenie podmienok potrebných pre mierové spolužitie a sociálny pokrok, skonštatoval pápež a dodal: „Je priáním Svätej stolice, aby táto spolupráca mohla pokračovať a rozvíjať sa v súlade s pastoračnými potrebami narastajúceho počtu katolíckeho obyvateľstva, ktoré tam žije.“

-jk-

Výročné generálne zasadnutie Pápežských misijných diel

Vatikán (18. mája, RV) - „Budovanie cirkevného spoločenstva je kľúčom k misiám“ - toto je téma, ktorou sa zaoberá generálne zhromaždenie Pápežských misijných diel, ktoré sa v pondelok začalo v Ríme. Na stretnutí sa zúčastňuje 118 národných riaditeľov Pápežských misijných diel z rôznych krajín. Práce zasadania Pastoračnej sekcie, ktoré sa koná každý rok, otvoril Mons. Piergiuseppe Vacchelli, sekretár Kongregácie pre evanjelizáciu národov a zároveň predseda Pápežských misijných diel, ktorý povedal: „Ako pri každom historickom zlome i teraz čelíme kvalitatívnej transformácii spoločnosti, najmä na Západe, kde sa vytvára kultúra, ktorá je izolovaná od Boha a Krista. Ekonomická kríza spôsobuje masovú nezamestnanosť a to i v priemyselne vyspelých krajinách. Tieto javy majú vplyv na prácu Pápežských misijných diel a vyžadujú vážnu reflexiu, ktorá je potrebná pre ďalšie pokračovanie a efektívnu prácu pri podporovaní misií“.

Arcibiskup sa zamerail aj na povahu „Univerzálneho fondu solidarity, bez ktorého by Pápežské misijné diela nemohli existovať“. Vyzval tiež prítomných, aby pri výbere pomoci vždy sledovali kritériá „transparentnosti, zodpovednosti, koherentnosti a zmyslu pre spravodlivosť.“ V nasle-

dujúcich prejavoch národní riaditelia upozornili na dve kľúčové otázky: lepšie definovať kritériá podpory miestnych cirkví alebo diecéz a oživenie spirituality misií i zo strany biskupov.

-pd-

Medzinárodný deň rodiny Mons. Marchetto o rodinách migrantov

Vatikán (15. mája, RV) – Sobota bola Medzinárodným dňom rodiny. Svätá stolica upozornila na príhovor predsedu Pápežskej rady pre duchovnú starostlivosť o migrantov a cestujúcich Mons. Agostina Marchetta, ktorý v tejto súvislosti predniesol počas Fóra talianskych asociácií pre rodinu. Jeho téma korešponduje s témou zvolenou na tento deň - „Migrujúca rodina; cirkevná vízia“.

Vo svojich slovách sa zamerail najmä na posolstvo Benedikta XVI. k 93. svetovému dňu migrantov a utečencov a osobitne na migrujúcu rodinu a jej ťažkú situáciu, keď sa jej cesta za lepšou budúcnosťou „často premieňa na smrtiacu pascu“, s neblahými následkami – ako korupcia, kriminalita, prostitúcia a pod. Opätovne zdôraznil výzvu Benedikta XVI. „ratifikovať medzinárodné nástroje na ochranu práv migrantov, utečencov a ich rodín.“

-sg-

Komunita Slovenskej katolíckej misie v Ríme na Oslave národov

Aj tento rok sa komunita Slovenskej katolíckej misie v Ríme zúčastnila na každoročnej medzinárodnej akcii organizovanej v Rímskej diecéze s názvom „Festa dei popoli“ (Sviatok národov), ktorá má za cieľ podčiarknuť cirkevnú dôležitosť komunit migrantov prítomných v Rímskej diecéze a v meste Rím a odhaliť celej spoločnosti v Ríme logiku zdieľania, prijatia rozličnosti, odvahu k spolužitiu.

Slovenská komunita aj tento rok prezentovala prítomnosť Slovákov v Ríme, Cirkev na Slovensku i slovenskú kultúru svojim vlastným stánkom na námestí pred Lateránskou bazilikou v Ríme. Svätú omšu celebroidal vikár Svätého Otca pre Rímsku diecézu, kardinál Agostino Vallini. Prítomný bol aj veľvyslanec SR pri Svätej Stolici, Jozef Dravecký s manželkou.

Juraj Vittek

Ďakovná púť Katolíckej univerzity do Ríma

O možnostiach budúcej spolupráce rokovali v pondelok 17. mája zástupcovia z Katolíckej univerzity v Ružomberku (KU) s predsedom Talianskej biskupskej konferencie kardinálom Angelom Bagnascom. Oficiálnej návštevy, ktorá sa uskutočnila v rámci ďakovnej púte KU v Ríme, sa zúčastnili rektor univerzity prof. Tadeusz Zasepa, prvý prorektor, prorektor pre vedu a rozvoj prof. Peter Olekšák, veľký kancelár KU a košický arcibiskup Mons. Alojz Tkáč, spišský biskup Mons. František Tondra, predseda správnej rady Nadácie na podporu KU a žilinský biskup Mons. Tomáš Galis.

Kardinál Bagnasco sa zaujímal o súčasnosť univerzity, jej aktuálne rozvojové projekty a budúcnosť.

„Informovali sme o projekte vybudovania novej Univerzitnej knižnice KU, o postupe prác a o tom, aký je zámer ďalšieho rozvoja univerzity,“ priblížil priebeh návštevy rektor KU prof. Tadeusz Zasepa. Podvečer delegácia večerala v súkromí s kardinálom Jozefom Tomkom.

Ďakovná púť takmer 200 učiteľov, zamestnancov, študentov a priateľov KU, ktorá sa v Ríme koná v týždni od 17. do 21. mája pri príležitosti 10. výročia univerzity. Jej cieľom je na miestach, ktoré majú pre kresťanov zvlášť veľký význam, poďakovať Bohu za vznik a doterajšiu desaťročnú činnosť KU a vyprosiť pre ňu ďalšie dobré.

Počas bohoslužby v Bazilike Santa Maria Maggiore to v utorok 18. mája Jozef kardinál Tomko, emeritný prefekt Kongregácie pre evanjelizáciu národov uviedol:

Homília Jozefa kardinála Tomka

Táto starodávna, najväčšia bazilika Panny Márie v Ríme, je bez pochyby veľmi dôležitým miestom pre liturgickú oslavu desiateho výročia založenia Katolíckej univerzity v Ružomberku a vhodným miestom na meditáciu o zmysle vašej púte i samej univerzity. Predovšetkým tu sa stretne s Ježišom Kristom a s Pannou Máriou, Bohorodičkou, ktorých nám predstavuje stará ikona v apside. Jasličky pod oltárom nám pripomínajú narodenie Božieho Syna a vyzývajú nás zostúpiť až k začiatkom našej kresťanskej histórie a našej viery. Tento oltár je zas miestom, kde boli položené liturgic-

ké knihy v staroslovienskej reči našich praotcov, ktoré schválil pápež Hadrián II. a tým nás uviedol na kultúrnej javisko Európy a sveta; dalo by sa povedať, že tu je miesto narodenia nášho cyrilo-metodského dedičstva.

Vtedy zaznelo po prvý raz v rímskych bazilikách i evanjelium sv. Jána v preklade našich vierozvestov: „Izprva bie Slovo i Slovo bie u Boga i Bog bie Slovo“.

Tu sme teda na pravom mieste, aby sme ako pútnici touto eucharistickou obetou ďakovali Bohu za desaťročné trvanie Katolíckej univerzity a zároveň prosili o Božie požehnanie pre jej zdravý rast a rozvoj, nie ako náhodní diváci, ale ako účastníci tohto diania, ktoré sa nás osobne týka a vtahuje nás do histórie spásy i do tej civilnej. Veľa vecí sa nám tu núka na meditáciu. Božie slovo, ktoré

sme počuli, nám ponúka spoločný kľúč a poukazuje na základnú hodnotu, ktorá spája všetky tieto pamätne udalosti, časy, minulosť, prítomnosť i nádejnú budúcnosť. Je to viera.

1. Viera nazaretskej Panny: „Blahoslavená je tá, ktorá uverila“.

Na samom začiatku dejinného procesu, ktorý prechádza až k nám, je viera jednoduchej dievčiny z mestečka Nazaretu. Mária uverila, že počne ako panna, ktorá muža nepozná a že sa na nej splnia slová nebeského posla: „Duch Svätý zostúpi na teba a moc Najvyššieho ťa zatiení. A preto aj dieťa bude sa volať svätým, bude to Boží Syn“ (Lk 1, 35). Ako Abrahám „proti nádeji v nádeji uveril, že sa stane otcom národov“ (por. Rim 4, 18), tak aj ona vyslovila svoj súhlas, svoje „fiat“ s vierou a dôverou v Boha. Nebolo to ľahké vzhľadom na Jozefa i na prijatie tajomstva Trojjediného Boha, ktoré sa jej tu naraz zjavovalo. Ona sa však s vierou bezvýhradne odovzdáva Bohu a prijíma jeho vôľu ako Pánova služobnica. Jej súhlas naplňuje čas a umožňuje príchod novej doby v dejinách spásy. Ako píše apoštol Pavol Galat'anom, „keď prišla plnosť času, Boh poslal svojho Syna, narodeného zo ženy“ (Gal 4, 4). Vďaka jej viere a dôvere, my dnes žijeme v „plnosti času“, lebo v Kristovi jej Synovi máme plnosť všetkého, čo potrebujeme k spásu.

Mária takto začína svoju púť ako Panna a Matka. Je to púť viery, niekedy vo svetle, niekedy v pološere a skúške, ale vždy v poslušnej odovzdanosti. Lebo „Bohu, kto-

rý dáva zjavenie, treba preukazovať 'poslušnosť viery' (Rim 16, 26), ktorou sa celý človek slobodne odovzdáva Bohu" (II. vatikánsky koncil, Dei Verbum). Jej prvá cesta vedie k staršej príbuznej Alžbete, ktorá počala vo vysokom veku. Vedie ju láska, vedie ju Duch. Ten Duch sa prejaví na celom ich stretnutí najprv v intuícii viery, ktorou Alžbeta rozpozná v mladučkej Márii „matku môjho Pána“. Potom v inšpirovanom zvolaní: „Blahoslavená je tá, ktorá uverila, že sa splní, čo jej povedal Pán“ (Lk 1, 45). Zo strany Márie, ktorá už počala z Ducha Svätého, príde ako odpoveď chválospev „Magnificat“, ktorým storočia oslavujú nášho veľkého Boha.

Zastavme sa na chvíľku pri chvále na Máriu: „Blahoslavená je tá, ktorá uverila“. Postavme si ju ako zrkadlo pre našu vieru. Položme si otázku, čím nás ona inšpiruje a čo od nás očakáva. Čo máme robiť, aby aj nám táto viera prinášala radosť a šťastie – blaženosť. Lebo viera robí aj nás „blahoslavenými“, „blaženými“. Prislúbil nám to sám vzkriesený Ježiš, keď povedal pochybujúcemu Tomášovi: „Uveril si, pretože si ma videl. Blahoslavení tí, čo nevideli a uverili“ (Jn 20, 29).

2. Čo je viera pre Máriu a pre nás?

Je to Božia ponuka, jeho dar, jeho výzva na našu slobodu. Je to odhalenie Božej tváre a jeho tajomstiev, je to nové svetlo pre ľudský rozum, je to v niektorých aspektoch skok do tmy, kde nás však čaká pevná a láskavá Božia ruka. Značí to úplne sa zveriť Bohu, jeho milosrdnej láske, hodiť sa do jeho náručia. Uveriť, že ťa miluje, napriek všetkým tvojim chybám a že čaká na teba aj keď ho zradíš, vyhlíada ťa ako otec márnokratného syna; uveriť, že ťa má nekonečne rád, aj keď ty nie vždy rozumieš jeho cestám ani ich nesleduješ. Trpezlivo čaká na tvoju nápravu, neponáhľa sa s trestaním, i keď tvoj egoistický individualizmus uráža tak jeho ako aj tvojich spolupútnikov na zemi.

My veríme Bohu, lebo je nekonečne väčší, múdrejší, mocnejší, ako sme my. Cez krásu jeho tvorov poznávame jeho krásu. On je nesmierne dôsledný a verný svojim prísľubom: daroval ti schopnosť slobody a rešpektuje ju, aj keď sa slepo ženieš do úpadku a možno aj do záhuby. On prišiel spasit' nás všetkých i každého jedného z nás a dal za nás všetkých svoj život. Aj ja by som mal povedať rovnako ako apoštol Pavol, ktorý ho tak isto nestretol počas pozemského pobytu: „Žijem vo viere v Božieho Syna, ktorý ma miluje a vydal seba samého za mňa“ (Gal 2, 22). Viera mi hovorí, že Boh ma miluje ako len On vie a môže: od večnosti do večnosti. V najťažších chvíľach by sme si mali s dôverou opakovať: Verím, že Boh ma miluje. Taká viera obšťastňuje, oblažuje: „Blahoslavení tí, čo nevideli a uverili“.

3. Sme pri kolíske našej viery

Jasličky pod týmto oltárom nám pripomínajú narodenie Ježiša Krista, ale nás Slovákov tiež upozorňujú, že sme pri „kolíske“ našej viery. Tu boli schválené liturgické knihy na oslavu Boha v reči našich predkov.

Naša reč a tým aj kultúra boli úradne uznané a oprávnené ako vhodný nástroj na Božiu chválu proti úzkoprsmému názoru „trojjazyčníkov“, s ktorými mali naši vierožvestovia Cyril a Metod na ceste do Ríma tuhú a víťaznú diskusiu v Benátkach. Tu sme sa naraz objavili na scéne Európy a kresťanského sveta s vlastnou identitou a kultúrou. Tu sa upevnili naše zväzky s Trojediným Bohom, s Pannou Máriou, s Cirkvou a s jej hlavou, pápežom. Keď sa pápežovi tu v Ríme predstavili synovia našich predkov ako kandidáti na kňazstvo pre službu nášho ľudu, tu sa začala tradícia vzájomnej spolupráce medzi vierou a kultúrou, medzi kresťanskou vierou a našimi národnými dejinami. Musíme si stále uvedomovať historický fakt, že vytrhnúť Krista z našich dejín značí nepochopiť ba sfaľovať naše dejiny. Sme teda na správnom mieste, aby sme tu ďakovali za dar viery aj za dar cyrilo-metodského duchovného dedičstva, ktoré Ústava Slovenskej republiky umiestuje v samej preambule. To dedičstvo nie je mýtus, to je história!

4. Katolícka univerzita v službe viery a rozumu

Na tomto mieste treba si znovu overiť poslanie Katolíckej univerzity v službe viery i rozumu a vedy, v službe Cirkvi i národného a štátneho spoločenstva. Jej cieľ je slúžiť pravde. Ján Pavol II. v apoštolskej konštitúcii „Ex corde Ecclesiae“ („Zo srdca Cirkvi“) tvrdí, že ona „sa vyznačuje hľadaním celej pravdy o svete, o človeku, o Bohu“. Ten istý veľký pápež označil dvojité cestu pri skúmaní pravdy úvodnými slovami encykliky „Fides et ratio“ („Viera a rozum“): „Viera a rozum sú dve krídla ktorými sa ľudský duch povznáša ku kontemplácii o pravde“. Ako dôvodil už Galileo Galilei, Druhý vatikánsky koncil učí, že medzi vierou a rozumom nikdy nemôže byť skutočný rozpor, „lebo svetské skutočnosti i skutočnosti viery majú svoj pôvod v tom istom Bohu“ („Gaudium et spes, 36). A Benedikt XVI. zdôrazňuje, že viera rozširuje obzory čisto rozumového poznania a tým obohacuje človeka o poznatky, ktoré presahujú hranice vedy; napríklad v otázke o posmrtnom živote. Isteže katolícka univerzita musí byť ponajprv univerzitou a zachovať si všetky známky kvalitného vysokoškolského vyučovania a bádania tak vo výbere a príprave profesorov, ako aj pri zachovaní primeranej úrovne. Práve mladá univerzita musí rásť predovšetkým na kvalite profesorov aj poslucháčov, nízkou úrovňou sa nič nezíska.

Katolícky charakter univerzity si vyžaduje niektoré podstatné znaky. „Ex corde Ecclesiae“ zdôrazňuje (citujem) „kresťanskú orientáciu nielen jednotlivých členov, ale celého univerzitného spoločenstva, ... vernosť kresťanskému posolstvu ako ho predkladá Cirkev, ... inštitucionálnu povinnosť slúžiť Božiemu ľudu a ľudskej rodine na ich ceste k transcendentálnemu cieľu, ktorý dáva životu zmysel“. To všetko vyplýva zo základných požiadaviek viery. Člen katolíckej univerzity má byť svojím životom svedkom Ježiša Krista.

Vy sami dobre viete, ako je aj na Slovensku prepotrebné mať kresťanské presvedčenie najmä v životných otázkach a vedieť ho aj uplatniť v dialógu s modernými vedami, tak prírodnými, ako aj humánymi, ktoré nastoľujú nové zložité otázky. Pripomeňme si len niektoré dôležité ľudské problémy, ktoré sa veriacim i neveriacim denne predkladajú v médiách a pretriasajú na ulici, na pracoviskách, v škole i rodine: prvenstvo etiky nad technikou, nad ekonomikou, nad financiami, nad politikou, ľudský život od počatia až po prirodzený koniec, bioetika, manželstvo a rodina, sociálna spravodlivosť a korupcia, miesto náboženstva vo verejnom živote, štát a Cirkev, otázka mieru a terorizmu, ochrana prírody, atď. Tu nám svedomie položí otázku: ako prispieva katolícka univerzita k tomu, aby sa všetkým ľuďom dobrej vôle otvorila cesta k pravde.

Svojím nasadením a kvalitou musíte spoločne povzniesť katolícku univerzitu. Vaša príslušnosť do svetovej Cirkvi a vaše meno vám otvárajú dvere k tisíc tristo katolíckym univerzitám rozosiatym po celej zemeguli. Pod tým menom ste jediná univerzita na Slovensku, ktorá môže zviditeľniť našu vlasť v tejto celosvetovej rodine, a to vďaka katolíckej orientácii, ktorú vám dáva viera. Chráňte si toto privilégium!

Nech je teda vaša viera živá, zapálená, hrejivá, presvedčivá, prehĺbená, neustále osviežovaná pri prameňoch života a pravdy, v osobnej modlitbe a meditácii Božieho Slova. Potom aj vy budete „blahoslavení“ ako mladá Panna a Matka z Nazaretu a zažijete aj radosť a silu zo svojej viery. Dnes v tomto chráme odporúčame celú budúcnosť katolíckej univerzity, všetkých jej členov i našich drahých pod ochranu Panny Márie, ktorú my vzývame ako Sedembolestnú Patrónku Slovenska.

Na záver bohoslužby rektor KU prof. Tadeusz Zasepa odovzdal kardinálovi Jozefovi Tomkovi list, v ktorom mu poďakoval za jeho priazeň k univerzite, za slávenie svätej omše a povzbudzujúce slová pre učiteľov, zamestnancov, študentov a priateľov univerzity.

Účastníkov púte KU prijal pápež Benedikt XVI.

Pápež Benedikt XVI. prijal v stredu 19. mája účastníkov d'akovnej púte v Ríme - pedagógov, študentov a priateľov Katolíckej univerzity v Ružomberku (KU), ktorí sa jej zúčastňujú v týždni od 17. do 21. mája pri príležitosti 10. výročia univerzity. Svätý Otec sa prihovril pútnikom počas audiencie na Námestí sv. Petra v Ríme: „S láskou pozdravujem účastníkov d'akovnej púte Katolíckej univerzity v Ružomberku, ktorí prišli do Ríma osláviť desiate výročie vzniku tejto univerzity, osobitne jej rektora, prorektorov, dekanov, prodekanov jej fakúlt a tiež arcibiskupa Alojza Tkáča a biskupov Františka Tondru a Tomáša Galisa, ktorí púť vedú.“ Po záverečnom požehnaní otcovia biskupi, rektor a prorektor

osobne pozdravili pápeža. Rektor KU prof. Tadeusz Zasepa v mene celej akademickej obce vyjadril podporu a úctu Svätému Otcovi a odovzdal mu veľkú medailu KU spolu s publikáciami univerzity.

Pred audienciou u pápeža prijal zástupcov pútnikov na Kongregácii pre katolícku výchovu jej prefekt kardinál Zenon Grocholewski. Rektor KU opäť po roku informoval prefekta o činnosti a výsledkoch univerzity a odovzdal mu Výročnú správu o činnosti KU za rok 2009 spolu s reprezentačnou publikáciou o meste Ružomberok. Na záver prijatia kardinál Zenon Grocholewski blahoželal KU k jej výsledkom za prvých 10 rokov jej činnosti a poprial jej veľa ďalších úspechov.

Pútnikov na audienciách sprevádzal Jozef Dravec, veľvyslanec Slovenskej republiky pri Svätej Stoliči, ktorý podvečer prijal na slovenskej ambasáde Jozefa kardinála Tomka, arcibiskupa Alojza Tkáča, biskupov Františka Tondru a Tomáša Galisa spolu s vedením univerzity. Pútnici sa dnes zoznámili s dominantou Ríma - Bazilikou sv. Petra vo Vatikáne, navštívili tamojšie múzea a ukončili prehliadkou umeleckého skvostu - Sixtínskej kaplnky.

Rokovanie rektorov Univerzity Santa Croce a Katolíckej univerzity v Ružomberku

Priane, aby sa spolupráca medzi Katolíckou univerzitou v Ružomberku (KU) a Univerzitou Santa Croce (USC) v Ríme prehĺbila vyjadrili vo štvrtok 20. mája jej rektori prof. Tadeusz Zasepa a prof. Luis Romera. Predstavitelia partnerskej USC - prorektor pre komunikáciu prof. Norberto González Gaitano, dekan Filozofickej fakulty prof. Rafael Martínez, dekan fakulty spoločenskej komunikácie prof. Diego Contreras a prodekan Teologickej fakulty prof. Philip Goyret na čele s rektorom prof. Romerom prijali delegáciu KU a otcov biskupov Mons. Alojza Tkáča, Mons. Františka Tondru a Mons. Tomáša Galisa počas d'akovnej púte univerzity v Ríme.

USC a KU už niekoľko rokov spolupracujú predovšetkým v mediálnom výskume a formou hosťovských prednášok. Po prijatí u rektora nasledovala prehliadka univerzity a spoločný obed delegácií.

V podvečer na záver púte slávil pútnici bohoslužbu v Pápežskom slovenskom kolégiu sv. Cyrila a Metoda v Ríme. Po občerstvení odcestovali na Slovensko.

V bohatom programe, ktorý pre pútnikov pripravila KU v spolupráci s cestovnou kanceláriou Awertour, spoznávali aj vzácne historické a kultúrne pamiatky talianskej metropoly - Svätopeterské námestie, Vatikánske múzea, Baziliku sv. Petra a Sixtínsku kaplnku, Baziliku Sv. Pavla za hradbami, Baziliku Sv. Jána v Lateráne, Sväté schody, ktoré sa nachádzajú v budove Scala Santa, Baziliku sv. Kríža, Lateránsku baziliku a iné dominanty.

Vladimír Buzna/ foto Tono Kulan

Rakúski biskupi sa chcú viac venovať odlúčeným a nanovo zosobášeným

Rakúsko (18. mája, RV) – Rakúski biskupi sa chcú viac venovať odlúčeným a znovu zosobášeným. Na tlačovej besede predseda Konferencie biskupov Rakúska kardinál Christoph Schönborn hovoril, že plánujú zriadiť špeciálnu komisiu zameranú práve na pastoraáciu odlúčených a znovu zosobášených. Podobnú komisiu už zriadil arcibiskup Salzburgu Mons. Alois Kothgasser.

Iniciatíva biskupov má tak konkrétne naplniť závery kongresu pastoračných rád, ktorý sa 15. mája skončil v Mariazelli. A ako zasa dodal Mons. Schwarz, ide o úsilie s cieľom nájsť riešenia v prípade takýchto otázok - odlúčených a nanovo zosobášených a pritom poukázať na „hodnotu, akú prikladá Cirkev sexualite a sexu, ako daru“, či postaveniu a „úlohe ženy v Cirkvi“. -sg-

Dni ruskej kultúry a spirituality vo Vatikáne

Vatikán (20. mája, RV) - Posilniť dialóg medzi pravoslávnyimi a katolíckymi kresťanmi - to je cieľom dvoch Dní ruskej kultúry a spirituality vo Vatikáne, ktoré sa začali včera. Obsahom prvého dňa podujatia bolo sympóziu, ktorého základná téma bola: „Pravoslávni a katolíci v dnešnej Európe. Kresťanské korene a spoločné kultúrne dedičstvo Západu a Východu.“ Dnes ráno sa v rámci dvojdňového stretnutia konala Božská liturgia v ruskom pravoslávnom Chráme sv. Kataríny. Dnes večer sa o 18:00 hod. v Aule Pavla VI. vo Vatikáne uskutoční koncert Ruského národného orchestra z Petrohradu, ktorý patriarcha Moskvy a celého Ruska Kirill venuje Svätému Otcovi. Na podujatí participujú metropolita Hilarion Alfeev z Moskovského patriarchátu, kardinál Walter Kasper, predseda Pápežskej rady pre napomáhanie jednoty kresťanov, arcibiskup Gianfranco Ravasi, predseda Pápežskej rady pre kultúru a ďalší. Arcibiskup Ravasi o význame tohto podujatia povedal:

„Zdá sa mi, že práve tento kultúrny dialóg je osobitne dôležitý a aktuálny, keď sa hovorí o dialógu medzi Západom a Východom. Mnoho bolo už povedané a napísané o tom, že smutné tisícročie rozdelenia medzi Východom a Západom nespôsobil len teologické rozdiely a politické konflikty, ale predovšetkým odklon a kultúrne odcudzenia, ktoré dnes v zmysle integrácie medzi východnou a západnou Európou musíme prekonať nie však spôsobom nivelácie, ale spôsobom vzájomného obohacovania. Ide o jednotu bez vzájomného zlúčenia alebo absorbovania. Toto spojenie nie je realitou pre seba samu, ale stáva sa silným svedectvom

jednoty duchovného bohatstva i európskej kultúry a jej kresťanských koreňov, dnes, žiaľ často negovaných a odmietaných.“ -pd-

EP schválil smernicu, ktorá zachráni život tisícom ľudí čakajúcim na transplantáciu

Ludom čakajúcim na transplantáciu svitla nádej, že sa dočkajú životne dôležitého orgánu o mnoho skôr. Smernicu EP o kvalite a bezpečnosti orgánov určených na transplantáciu 19. mája takmer jednomyselne schválil Európsky parlament. Do platnosti vstúpi v priebehu tohto roku a členské štáty ju budú musieť začleniť do svojho právneho poriadku do dvoch rokov, a následne podávať správy o dosiahnutom pokroku. Do úspešného cieľa predloženú normu priviedol slovenský europoslanec Miroslav Mikolášik, ktorý bol jej hlavným spravodajcom:

„Musí byť zaručená najvyššia možná ochrana živých darcov. V tejto otázke sme neboli ochotní pristúpiť ku kompromisu. Princíp nekomercializácie ľudského tela a jeho častí ako takých je totiž obsiahnutý v Charte základných ľudských práv.“

Pokrokové riešenie sa dosiahlo aj v otázke vysledovateľnosti orgánov od darcu k príjemcovi so zachovaním dôveryhodnosti informácií, ku ktorým majú prístup len kompetentné osoby. K zvýšeniu kvality výrazne prispeje ustanovenie transplantačných koordinátorov a koordináčného tímu ako aj vytváranie špeciálnych odborných výcvikových programov pre zdravotnícky personál. -ko-

Patriarcha Koptskej cirkvi v Alexandrii o Biskupskej synode pre Blízky východ

Egypt (18. máje, RV) - „Čas vyhradený na skúmanie svedomia v pravde a úprimnosti“ – týmito slovami zhodnotil význam Biskupskej synody pre Blízky východ, ktorá bude vo Vatikáne od 10. do 24. októbra, patriarcha Koptskej cirkvi v Alexandrii Antonios Naguib:

„Táto synoda nám umožní predovšetkým pozeráť sa na Krista a na Cirkev, apoštolov a našich otcov vo viere, aby sme videli, v akom bode sa nachádzame v prinášaní ich posolstva dnešnej generácii, kresťanskej i nekresťanskej. Bude teda na prvom mieste nahliadnutím do svedomia - v pravde a v úprimnosti. Na druhom mieste je to silné volanie po živote v spoločenstve vo vnútri každej cirkvi „sui iuris“, ako aj medzi našimi cirkvami.“ -sg-

Predseda KBS na sneme ZMOS

Bratislava (19.5.2010, TK KBS) V stredu popoludní sa predseda Konferencie biskupov Slovenska, Mons. Stanislav Zvolenský, zúčastnil jubilejného 20. snemu Združenia miest a obcí Slovenska v Bratislave, kde vystúpil s krátkym prejavom.

Mons. Zvolenský sa poďakoval zástupcom miest a obcí za spoluprácu, ktorej výsledkom sú najmä spokojní občania. Pripomenul, že „všetky kroky na úrovni štátnej správy a samosprávy majú sledovať jediný cieľ: uľahčiť život občanovi, aby sa na základe slobodnej voľby rýchlo a efektívne dostal k službe, ktorú si sám vyberie.“ Mons. Zvolenský pri tejto príležitosti spomenul oblasti výchovy a vzdelávania i sociálnu oblasť, kde sa aktivity Cirkvi a samosprávy prekrývajú. Zároveň požiadal zástupcov samosprávy o pomoc neštátnym školským, sociálnym a zdravotníckym zariadeniam.

V záujme riešiť citlivé témy a v snahe o dosiahnutie spoločného dobra predniesol návrh zriadiť stálu zmiešanú komisiu medzi Združením miest a obcí Slovenska a Konferenciou biskupov Slovenska. **-az-**

Zomrel kňaz Marek Pribula

Životná cesta gréckokatolíckeho kňaza, manžela, otca a vysokoškolského pedagóga doc. PaedDr. Marek Pribula, PhD. mim. prof. sa na tejto zemi skončila po vážnej a krátkej chorobe dňa 18. mája 2010.

Marek Pribula sa narodil 5. apríla 1974 v Prešove. Stredoškolské vzdelanie nadobudol na Gymnáziu v Lipanoch. Po skončení strednej školy odpovedal na Božie volanie a rozhodol sa vstúpiť do kňazského seminára. Vysokoškolské teologické vzdelanie ukončil na Katolíckej teologickej fakulte Univerzity Karlovej v Prahe v roku 1997. V jeseni toho istého roku prijal z rúk Prešovského gréckokatolíckeho biskupa Mons. Jána Hirku kňazské svätenie a nastúpil do pastoračnej služby v Miklušovciach. Popri svojom kňazskom poslaní sa rozhodol uplatňovať svoje schopnosti aj vo výchove a vzdelávaní a nastúpil na akademickú cestu.

V rokoch 1997 – 2000 pôsobil ako asistent na Teologickej fakulte Katolíckej univerzity v Lubline v Poľsku. Od roku 2000 pôsobil ako odborný asistent a neskôr ako docent na Gréckokatolíckej teologickej fakulte Prešovskej univerzity v Prešove. Svoje pôsobenie v tejto ustanovizni ukončil roku 2007. Od roku 2007, až do svojej smrti, pôsobil najprv ako vysokoškolský pedagóg, neskôr prorektor a napokon ako rektor Vysokej školy medzinárodného podnikania ISM Slovakia v Prešove.

Akademický postup Marka Pribulu začal v roku 1997 nadobudnutím titulu Mgr. v odbore katolícka teológia.

V roku 2000 získal na Katolíckej univerzite v Lubline akademické tituly Mgr. a ThLic. v odbore pastorálna teológia – spoločenská komunikácia. Rok 2002 bol rokom kedy úspešne získal na Katolíckej univerzite v Ružomberku akademický titul PaedDr. v odbore učiteľstvo všeobecnovzdelávacích predmetov. V tom istom roku ukončil dizertačné konanie v odbore katolícka teológia a bola mu udelená vedecko-akademická hodnosť PhD. Katolícka univerzita v Ružomberku bola inštitúciou, na ktorej sa v roku 2004 habilitoval a bol mu udelený vedecko-pedagogický titul docent v študijnom odbore katolícka teológia. Svoj vedecký postup ukončil v roku 2008 úspešným inauguračným konaním na Vysokej škole zdravotníctva a sociálnej práce sv. Alžbety v Bratislave a vedeckou radou tejto inštitúcie mu bol udelený titul profesor.

Vo svojom akademickom pôsobení sa zameriaval na oblasti teológie, etiky a sociálnej komunikácie. Bol členom viacerých významných inštitútov medzi nimi: Vedeckej rady Prešovskej univerzity, Vedeckej rady Gréckokatolíckej teologickej fakulty Prešovskej univerzity, Konventu Panstwowa Wyzsza Szkoła Zawodowa v Jaroslave v Poľsku a Vedeckej rady Pedagogickej fakulty Katolíckej univerzity v Ružomberku.

Marek Pribula bol ženatý. So svojou manželkou Renátou spojil svoj život 15. novembra 1997. Do manželstva im postupne Boh požehnal tri deti, najstaršieho Júliusa, neskôr Marka a najmladšiu dcéru Aničku. **-gp-**

Charity v Košiciach v Prešove pomáhajú pri odstraňovaní škôd

Po povodniach v Košickom samosprávnom kraji sa aj Arcidiecézna charita Košice zapojila do odstraňovania škôd. V Sečovciach, vo Vojčiciach a Milhostove započala občanom, ktorých postihli záplavy, vysúšače stien. „Vysúšače pomôžu oveľa skôr sprevádzkovať zaplavené a zamokrené miestnosti, a tak zmierniť následky záplav a celkové škody v domácnostiach.“ uviedol Ing. Cyril Korpesio, riaditeľ Arcidiecéznej charity Košice.

„Všetky sušiče budov, ktoré má Gréckokatolícka charita Prešov a Arcidiecézna charita Košice sú už v týchto dňoch rozpožičané. Aby sme mohli konať pružne, zvažujeme zapožičať vysúšače od Českej charity. Z dlhodobého hľadiska sa však ukazuje mať dostatok vlastných zásob materiálu a zariadení, ktoré sú potrebné, keďže niektoré obce zažívajú povodne aj 1-2 krát do roka.“, uvádza Radovan Gumulák.

Podporiť zakúpenie ďalších vysúšačov a kúpu materiálu na obnovenie zaplavených domov a priestranstiev, môžete kedykoľvek na účet Slovenskej katolíckej charity 4008058424/7500 v ČSOB, variabilný symbol pre tohtoročné povodne je 170. **-rg-**

Gréckokatolíci zo Slovenska putovali do Sanktuária Božieho milosrdenstva

Vyššie 6000 gréckokatolíckych veriacich zo Slovenska naplnilo v sobotu 15. mája Sanktuárium Božieho milosrdenstva v Krakove-Łagiewnikoch, kde sa sprevádzaní svojimi biskupmi a kňazmi zišli na Prvej Metropolitnej púti Gréckokatolíckej cirkvi zo Slovenska na tomto pútnickom mieste.

Po milom privítaní sa púť začala rozjímavou modlitbou slávnostného svätého ruženca, ktorú sa predmodlievali zástupcovia kňazov, rehoľných sestier, bohoslovcov a laických veriacich – manželov a detí. Bola to duchovná príprava na slávenie archijerejskej svätej liturgie, pred ktorou sa pútnici mohli započúvať ešte do spevu Zboru sv. Romana Sladkovevca z Gréckokatolíckeho kňazského seminára bl. biskupa Pavla Petra Gojdiča z Prešova, ktorý si prišiel vypočuť aj krakovský arcibiskup a metropolita kardinál Stanislav Dziwisz. Otec kardinál sa pred svätou liturgiou pútnikom prihovoril a srdečne ich pozdravil. Vyjadril radosť z toho, že v takom početnom množstve prišli gréckokatolíci zo Slovenska chváliť Boha za jeho milosrdenstvo a že termín púte spadá do prípravy na 90. výročie narodenia Božieho služobníka Jána Pavla II., počas pontifikátu ktorého sa „Cirkev stala blízkou svetu.“ „Je tu veľa mladých ľudí“, povedal kardinál, „a Ján Pavol II. otvoril Cirkev mladým ľuďom.“ Vyzdvihol Gréckokatolícku cirkev na Slovensku ako živé spoločenstvo a všimol si veľa mladých gréckokatolíckych kňazov, ktorí prišli spolu so svojimi veriacimi. Potom hovoril o dvoch apoštoloch Božieho milosrdenstva – sv. Faustíne a Jánovi Pavlovi II. a všetkých vyzval: „Obracajte sa k Božiemu milosrdenstvu!“

Prešovský arcibiskup a metropolita Ján Babjaka SJ bol hlavným slúžiteľom archijerejskej svätej liturgie a koncelebrovali košický eparcha Milan Chautur CSsR, emeritný pomocný pražský biskup Ján Eugen Kočiš a okolo 120 kňazov. Bratislavského eparchu Petra Rusnáka zastupoval protosynkel Vladimír Skyba. V homílii vладыku Milana zaznelo hlboké povzbudenie prenášať Božie milosrdenstvo do konkrétneho života, do vzťahov v manželstve a rodine, do vzťahov s blízkymi, aby sme mohli odpúšťať, ak nás niekto urazí. Poukázal na Božie milosrdenstvo ako na Božiu lásku: „Výsledkom tejto Lásky, ktorá je prebodnutá na kríži, je odpustenie a zľutovanie.“ Pripomenul, že mnohokrát sa Božie milosrdenstvo premieta do liturgie, „ale sme už na to hluchí, preto musel Boh zdôrazniť sestru Faustínu, že je milosrdný, a nielenže odpúšťa, ale už si na naše hriechy ani len nespomenie.“

Popoludní pútnikov, hlavne mladých, potešil hudobný program o Petra Milenkyho a Jozefa Bubnára, ktorý vystriedala katechéza sestry Clarety o Božom milosrdenstve, v ktorej odznela napríklad

hlboká myšlienka, že „Božia vôľa je pre nás darom Božieho milosrdenstva.“ Zároveň poukázala na hlbokú tradíciu úcty k Božiemu milosrdenstvu v byzantskom obrade.

Po Akatiste k Ježišovi Kristovi program púte vyvrcholil o 15. hodine Korunkou Božieho milosrdenstva, príhovorom rektora Sanktuária biskupa Jána Zajäca, požehnaním devocionálií a záverečným poďakovaním vладыku Jána Babjaka.

Púť bola živým obrazom Cirkvi, pretože poukázala na hodnotu spoločenstva bratov a sestier od detí, mládeže, po mladé dvojice, manželské páry, rodiny s deťmi, strednú i staršiu generáciu, ako aj rehoľné sestry, ktorí prišli spolu so svojimi biskupmi, kňazmi a diakonmi ďakovať Bohu za jeho milosrdenstvo a zároveň si ho vyprosovať.

Eubomír Petrik

Medzinárodný ekumenický koncert požehnal patriarcha Gregor III.

Ako radostné stretnutie veľkej rodiny označil šiesty ročník medzinárodného ekumenického koncertu sakrálnych spevov v Košiciach vладыka Gregor III., gréckokatolícky melchitský patriarcha Antiochie a celého Východu, Alexandrie a Jeruzalema.

Koncert sa uskutočnil 16. mája v košickom Štátnom divadle. Vystúpili na ňom spevácke zbory zo Slovenska, Maďarska, Rumunska, Ukrajiny aj Cypru a svoje spevácke umenie vo viacerých jazykoch predniesli v myšlienke naplnenia poslania koncertu, ktorým je spájať ľudí, prehlbovať medzináboženský dialóg a podporovať vzájomnú toleranciu.

„Zbory spievali pod patronátom predsedu Konferencie biskupov Slovenska, rímskokatolíckeho arcibiskupa Stanislava Zvolenského, evanjelického generálneho biskupa Miloša Klátika, gréckokatolíckeho metropolitu, arcibiskupa Jána Babjaka, reformovaného kresťanského biskupa Lászlóa Fazekasa, pravoslávneho metropolitu Čiech a Slovenska, arcibiskupa Kryštofa a židovského rabína Jossiho Steinerja. A samozrejme, hlavným hosťom bol vладыka Gregor III.“

Na koncerte zazneli sakrálné spevy v slovenčine, staroslovienčine, maďarčine, gréčtine, hebrejčine, ukrajinčine a v starých byzantských a židovských nárečiach. V závere zaznela oslava Márie v aramejčine, jazyku, ktorým rozprával Pán Ježiš Kristus. Predstavitelia cirkví a náboženských spoločností udelili požehnanie v rôznych jazykoch. „Výťažok z dobrovoľného vstupného na koncert bude venovaný na charitatívne aktivity Zvrchovaného rádu Maltézskeho rytierov, rovnako ako pred rokom,“ uviedol pre médiá zakladateľ NAPS Peter Solej. **Inštitút NAPS**

Deň rodiny v Banskej Bystrici

V Banskej Bystrici, pri príležitosti Medzinárodného dňa rodín, pripravilo Diecézne pastoračné centrum pre rodinu Banskobystrickej diecézy dvojdňovú duchovnú obnovu na tému Materstvo a otcovstvo. Hlavným prednášajúcim bol o. Pavol Hudák. Obnovy, ktorej súčasťou boli prednášky, práca v skupinkách, sv. omša, možnosť prijať sviatosť zmierenia, adorácia, diskusia a osobné rozhovory sa zúčastnilo viac ako štyridsať manželských párov. O deti sa počas obnovy starali animátori, ktorí mali pre nich pripravené tvorivé dielne, tanečné, výtvarné aktivity, športové hry a rozprávky.

Duchovná obnova bola zavŕšená v nedeľu 16. 5. slávením svätej omše vo farskom Kostole Nanebovzatia Panny Márie, kde sa účastníci obnovy podelili so svojimi dojmami a zážitkami v širšom spoločenstve veriacich mesta Banská Bystrica. Deň rodiny vyvrcholil v nedeľu poobede voľným stretnutím rodín v priestoroch ZŠ s MŠ Štefana Moysesu. V úvode sa spoločenstvo rodín spojilo s myšlienkou Dňa rodín formou spoločnej modlitby a prečítaním vyhlásenia k Dňu rodín. Voľný program pokračoval za účasti približne 100 účastníkov športovými a zábavnými aktivitami. Účastníci obnovy i Dňa rodiny ocenili príjemnú atmosféru a obohacujúce prednášky s myšlienkami, na ktoré popri každodenných rodinných povinnostiach nie je dostatok priestoru hoci práve ony niekedy rozhodujú o súdržnosti a kvalite ich rodinného spoločenstva.

Marek Iskra

Scénkou zo života Žofie Bosniakovej organizátori poukázali na to, že chudobní za čias Žofie Bosniakovej to nemali jednoduché, ale zároveň, že chudobní a sociálne slabí sú aj dnes. Po skončení scény bola predstavená verejná zbierka. Konala sa za sociálnym účelom a financie budú použité na prednáškovú činnosť pre rodiny v Centre pre rodinu v Žiline. Spevokol, mažoretky, hip-hoperi, folklórne súbory detí, tanečné súbory mládeže z centier voľného času zo Žiliny a Varína, scénické vystúpenia Cech Terra de SELINAN, zbor starej hudby Arcus sprijemili mokré popoludnie rodinám v Žiline. 8 rodinám boli odovzdané ceny, ktoré poskytli žilinské firmy. Zaujímavou aktivitou na námestí bolo „ZMRAZENIE“, keď sme sa všetci na námestí na úder zvonu na 2 min. zastavili a mohli sa zamýšľať nad hodnotou rodiny. Cech Terra de Selinan o.z. poskytol pohľad na rodinu v stredoveku svojim vystúpením a kuchyňou.

Deň rodiny v Žiline bol skutočnou oslavou rodiny, dňom zábavy a hier, časom na zastavenie sa a zamyslenie nad hodnotou rodiny. K naplneniu tohto zámeru slúžili rôzne aktivity na Základnej škole Romualda Zaymusa, ktoré navštívilo okolo 80 rodín.

V Gymnáziu sv. Františka bolo divadelné predstavenie O Jankovi Polienkovi, ktoré pripravilo Divadlo na hojdačke. Aj napriek tomu, že počasie nebolo priaznivé, organizátori a rodiny boli spokojní. Rodinu nemôže nič nahradiť a 16. mája sme to povedali nahlas.

Alica Čelková

Deň rodiny prvýkrát v Žiline

Deň rodiny bol počas uplynulého víkendu organizovaný s cieľom poukázať na dôležitosť autonómie rodiny a úlohu manželstva, ktoré je ideálny priestor pre rozvoj dieťaťa, pre vzájomnú lásku a dôveru medzi mužom a ženou. V Žiline sa uskutočnilo podujatie 16. mája na Hlinkovom námestí, kde bola možnosť verejne vyjadriť podporu rodine ako nenahraditeľnej sociálnej „tehlčky“ nevyhnutnej pre dobro spoločnosti, zviditeľniť neziskové, či cirkevných organizácií v meste Žilina a v regióne. Na podujatí pomáhalo okolo 80 dobrovoľníkov. Deň rodiny 2010 v Žiline začal dopoludnia a bol v kompetencii jednotlivých kresťanských cirkví počas dopoludňajších bohoslužieb.

V poobedňajších hodinách začal na pódiu na Hlinkovom námestí program, ktorého dôležitým bodom bolo posolstvo DŇA RODINY 2010, venované migrujúcim rodinám. Pozvanie prihovoriť sa rodinám prijali primátor Ivan HARMAN, Anna Záborská – europoslankyňa a generálny vikár Žilinskej diecézy Ladislav Stromček. Vo svojom príhovore zdôraznili hodnotu rodiny. Tri rodiny, ako zástupcovia všetkých žilinských rodín, vyjadrili „Čo pre nich znamená rodina“.

Deň rodiny v Šamoríne

15. mája sa v Šamoríne uskutočnil Deň rodiny. Program, ktorým sprevádzala moderátorka Mírka, bol bohatý a na svoje si prišli najmä deti – nechýbali Šašo Jašo, ktorý vyrábala kvetinky a zvieratká z balónov, maskot Mravec, auto Barborka, vystúpenia mažoretiek ALEXA, Detského folklórneho súboru Prvosienka, hip-hopovej skupiny Chiquitas a samozrejme kopec súťaží fúriková dráha, lovenie rybičiek, hlavolamy, dojenie, pribíjanie klincov, takisto tvorivé dielne, v ktorých si mohli deti vyrobiť papierové kvety, záložky do knihy, panáčika „Kofoláčika“, africké masky. Napriek tomu, že bolo chladno, Deň rodiny prišlo podporiť svojou účasťou asi 300 detí, veľa z nich aj so svojimi rodičmi, či starými rodičmi.

Účastníci v praxi svedčili o podstate z Vyhlásenia Dňa rodiny o tom, že „rodina tvorí dôležitú súčasť života každého z nás. V prostredí rodiny sa delíme so svojimi radosťami, ale aj bolesťami a sme schopní prekonať životné prekážky. V rodine dozrievajú predstavy mladého človeka o živote a formuje sa základný rebríček hodnôt dôležitý pre celý život. Rodina je školou ľudskosti, v ktorej sa učíme vzájomnej láske a úcte a službe slabším. Preto je rodina nenahraditeľná.“

Sabina Horváthová

Deň rodiny v Trnave

V Trnave program začal v Katedrále sv. Jána Krstiteľa o svätou omšou, ktorú celebroidal trnavský otec arcibiskup Mons. Róbert Bezák. Vo svojom príhovore sa zameril na nenahraditeľnú úlohu, ktorú má rodina v spoločnosti, ak chce spoločnosť zdravo napredovať.

Popoludňajší program vzhľadom na nepriaznivé počasie sa presunul z námestia do Mariánskej a Rytierskej sály v kláštore Jezuitov.

Riaditeľ Centra pomoci pre rodinu Mgr. Mário Schwarz, PhD. privítal rodiny s deťmi a prečítal vyhlásenie ku Dňu rodiny.

Prítomných pozdravil aj primátor mesta Ing. Štefan Bošnák so svojim príhovorem o dôležitosti rodiny v súčasnom svete.

Potom sa na pódiu predstavili žiaci zo súkromného tanečného konzervatória v Trnave. Po ich vystúpení sa na pódiu prezentovali zdravotne postihnuté deti z OZ Iskierka. Nasledoval detský folklórny súbor Drienka so svojim vystúpením. Hudobné pásmo vystriedal známy Braňo Škripek, ktorý sa prítomným prihovril svedectvom o hodnote svojej vlastnej rodiny. Nasledovalo vystúpenie sláčikového orchestra zo Základnej umeleckej školy M. S. Trnavského. Po ňom sa na pódiu predstavil folklórny súbor Trnavček. Deti veľmi zaujalo vystúpenie Márie Podhradskej a Riša Čanakyho, až tak, že sa nebáli a vyšli na pódium, kde s vystupujúcimi spievali a tancovali. Deťom sa tak na pódiu páčilo, že keď začala spievať finalistka Superstar Paulína Ištvanová, opäť prišli na pódium a tancovali s ňou. Marek Novotný so svojou manželkou Ivanou a dvoma deťmi povedal svedectvo o tom, ako spolu žijú a upevňujú vzájomné vzťahy vo svojej rodine.

Počas kultúrneho programu na pódiu v Mariánskej sále prebiehal v Rytierskej sále sprievodný program. Ten pozostával zo stanovišť, na ktorých prezentovali svoju činnosť jednotlivé organizácie venujúce sa pomoci rodinám. Takto sa mohli prítomní dozvedieť o konkrétnej pomoci a ponúkaných službách pre rodiny v Trnave a okolí. Bolo spolu 12 stanovišť (Hnutie kresťanských rodín, Úsmev ako dar, Mama klub, Trnavská arcidiecézna charita, Centrum špeciálnopedagogického poradenstva, Fórum života, Liga pár páru, Centrum Billingsovej ovulačnej metódy, Modlitby matiek a otcov, Krízové stredisko, spevokol Diamant a šachový klub Modranka). Tieto organizácie mali pripravené rôzne aktivity a súťaže pre deti. Za splnenie úlohy dostalo dieťa do zlosovateľnej kartičky pečiatku.

Na záver kultúrneho programu o 19,30 hod. bolo vylosovaných 20 cien.

Okrem kultúrneho a sprievodného programu mali účastníci možnosť bezplatne vystúpiť aj na mestskú vežu, ktoré poskytlo mesto Trnava v rámci Dňa rodiny.

Mário Schwarz

Seminaristi slávilí sviatok sv. Jána Nepomuckého

V sobotu 15. mája 2010 v Kňazskom seminári biskupa Jána Vojtaššáka v Spišskej Kapitule oslávili sviatok patróna seminárnej kaplnky sv. Jána Nepomuckého, kňaza a mučeníka. Odpustovej slávnostnej svätej omši za účasti viacerých kňazov, predstavených košického a spišského seminára, profesorov prednášajúcich na Teologickom Inštitúte, seminaristov a rehoľných sestier, predsedal Mons. František Tondra, spišský diecézny biskup. Otec biskup v homílii poukázal na život svätého kňaza Jána a pripomenul, aby si kňazi a seminaristi vzali príklad z jeho vernosti k Cirkvi a svojmu poslaniu.

Seminaristi sa na túto slávnosť pripravovali deňmi predtým novénou k sv. Jánovi Nepomuckému.

Marek Bartkovský

Hra „Brat nášho Boha“ v Divadle pod kostolom

Divadlo pod kostolom uvádza slovenskú premiéru hry pápeža Jána Pavla II. s názvom Brat nášho Boha. V priestoroch pod kostolom sv. Vincenta de Paul v bratislavskom Ružinove sa predpremiéra konala v utorok 18. mája o 19:00 a premiéra bude vo štvrtok 20. mája v rovnakom čase.

Autorom hry je Karola Wojtyła - pápež Ján Pavol II. Hra Brat nášho Boha je dramatizáciou života svätého Adama Chmielowského, ktorého Wojtyła predstavuje v čase životnej krízy. Divadlo pod kostolom vzniklo v roku 2008 ako mládežnícke amatérske divadlo. Zameriava sa na vlastnú autorskú tvorbu, no vo svojom repertoári má tiež diela svetových autorov v rôznych činoherných žánroch od komédie, tvorby pre deti a muzikálov až po absurdnú drámu.

Richard Bednár